

Reager ikke på begivenheder: Bevæg historien som en statsmand ville gøre

Ikke korrekturlæst

Den 22. maj 2025 (EIRNS) – Alle store tænkere, hvad enten de er videnskabsmænd, musikere, digtere eller statsmænd, ved, at det er ideer og ikke begivenheder, der former historiens forløb.

Også du må leve op til dagens historiske (punctum saliens) og tænke som en statsmand: Hvad er den topstyrede, erkendelsesmæssige kamp, der som en usynlig og dyb strøm driver krydsfeltet, samspillet og udfoldelsen af handlinger på den synlige verdensscene?

Hvis I tænker sådan, vil I ikke blive overrasket over, at i en periode, hvor store, potentielt atomare verdenskonflikter er på vej mod en mulig afvæbning og løsning – Ukraine og USA-Iran er to af de mest fremtrædende – er der pludselig opstået en række destabiliseringer, mord og mordtrusler, som alle er fremkommet ud af det blå. Mordet på to unge israelske ambassademedarbejdere i Washington, D.C. onsdag aften den 21. maj er blot det seneste; dertil kommer mordet på den ukrainske oppositionsleder Andriy Portnov i Madrid og på to topmedarbejdere for borgmesteren i Mexico City, alle tidligere på ugen og i fuldt dagslys. Disse mord kommer samtidig med åbne opfordringer til at myrde både den amerikanske præsident Trump og den russiske præsident Putin fra personer, der er tilknyttet det vestlige establishment.

Dette er en række begivenheder, der ikke har nogen åbenbar forbindelse med hinanden, bortset fra at enhver af dem kan bruges som løftestang til at afspore igangværende fredsforhandlinger og samarbejdsaftaler, og alle sammen

fungerer de som en britisk efterretningsstrategi, der har til formål at fremkalde den slags generel frygt og kaos, hvor et statskup eller andre større kursændringer kan retfærdiggøres og gennemtvinges.

Sådan var perioden op til Første Verdenskrig, hvor seks statsledere blev myrdet i de to årtier før 1914, hver af en »ensom snigmorder«. Virkeligheden var en struktur til kontrol og indsættelse af terrorelementer af visse synarkistiske netværk, der havde til formål at holde kontrollen over verdenspolitikken i hænderne på de globale imperiale eliter – og ude af nationalstaternes regeringers rækkevidde.

Det, der var på spil dengang, som nu, var menneskets natur. Er det sådan, at nogle er født til at herske, og andre til at blive hersket over? Skal det være sådan, som Henry Kissinger lovede, at »intet vigtigt kan komme fra syd«? Er kolonialismen – hvad enten den er militært, institutionelt eller økonomisk håndhævet – blot en naturlig konsekvens af »loven« om, at magt giver ret? Er nogle af os blot menneskelige dyr?

Mens det store flertal af verdens befolkning ville svare nej, og det med eftertryk, er den udfordring, vi står over for, at for mange nationer i verden – i hvert fald dem, der er domineret af den vestlige populærkultur – er menneskets image blevet så nedværdiget i så lang tid, at vi har mistet vores forankring og vores mission som kreative væsener i dette univers. Så selv om de fleste anerkender og fordømmer det store onde, har de ingen anelse om, hvad det skal erstattes med.

Det centrale spørgsmål er, at menneskeheden er en art, der er i stand til kreativ tænkning. Det er regeringernes store mission at fremme og muliggøre den maksimale udvikling af hvert enkelt individ, så hver enkelt kan bidrage med sit store geni til forbedring og berigelse af menneskets tilstand. Et nyt verdenssystem for udvikling baseret på gensidig respekt for hver suveræn nations interesser og samarbejde om at fremme

menneskehedens behov som helhed må erstatte det onde og sammenbrudende system af krig, kolonialisme og imperial (dvs. Wall Street/City of London) finans.

En intens dialog om, præcis hvad dette system skal være, og hvordan vi kommer dertil – hvordan vi kan, som den store digter Friedrich Schiller udtrykte det, reparere uret, mens det stadig går – vil være emnet for Schiller Instituttets konference, En smuk vision for menneskeheden i tider med stor uro!,« der begynder om 24 timer.

Betragt ikke konferencen som en begivenhed, men som en idé – en idé, som man kan anvende som statsmand for at organisere verden omkring en ny og sand opfattelse og de konkrete og desperat nødvendige løsninger, der følger med den.

Foto: Creative Commons